

KEBRA NAGAST

BIBLIA ETIOPIANĂ

Traducere din engleză
de Felicia ANDRECA și Liviu PAPUC

CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 24 05 87, tel.: 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Difuzare:

București: Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2.

Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

Chișinău: str. București, nr. 68. E-mail: cartier@cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

LIBRĂRIILE CARTIER

Casa Cărții, bd. Mircea cel Bătrân, nr. 9, Chișinău. Tel./fax: 34 64 61. E-mail: casacartii@cartier.md

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria 9, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Colecția *C(art)ier* este coordonată de Igor Mocanu

Editor: Gheorghe Erizanu

Lectori: Em. Galaicu-Păun, Valentin Guțu

Coperta seriei: Vitalie Coroban

Coperta: Vitalie Coroban

Tehnoredactare: Sergiu Fusa

Prepress: Editura Cartier

Tipar: Combinatul Poligrafic (nr. 10491)

KEBRA NAGAST

Ediția I, martie 2011

© Cartier, 2011, pentru prezenta versiune românească.

Această ediție a apărut în 2011 la Editura Cartier. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

KEBRA NAGAST / trad.: Felicia Andrecă, Liviu Papuc. – Ch. : Cartier, 2011 (Combinatul Poligr.). – 184 p. – (C(art)ier).

Tit. orig.: The Kebra Nagast. – 780 ex.

ISBN 978-9975-79-682-8.

2-81(63)

K 29

Cuprins

Despre slava regilor	8
1. Despre slava regilor	9
2. Despre măreția regilor	10
3. Despre regatul lui Adam	10
4. Despre pizmă	11
5. Despre împărăția lui Set	11
6. Despre păcatul lui Cain	12
7. Despre Noe	12
8. Despre Potop	13
9. Despre Legământul lui Noe	13
10. Despre Sion	14
11. Declarația unanimă a celor trei suteoptsprezece părinți ortodocși	15
12. Despre Canaan	15
13. Despre Abraham	16
14. Despre Legământul lui Abraham	17
15. Despre Isac și Iacob	18
16. Privitor la Robel (Ruben)	18
17. Despre măreția Sionului	19
18. Cum au acceptat episcopii și părinții ortodocși	21
19. Cum s-a aflat această carte	21
20. Despre împărțirea pământului	22
21. Despre regina Sudului	22
22. Despre Tamrin, negustorul	23
23. Cum s-a întors negustorul în Etiopia	24
24. Cum s-a pregătit regina de drum	25
25. Cum a ajuns regina la regele Solomon	27
26. Cum a discutat regele cu regina	28
27. Despre lucrător	29
28. Ce i-a poruncit Solomon reginei	31
29. Despre Cei Trei Sute Optsprezece [Patriarhi]	33

30. Despre jurământul pe care regele Solomon l-a făcut reginei	34
31. Despre semnul pe care Solomon l-a dat reginei	36
32. Cum a născut regina și cum s-a întors în țara ei	37
33. Cum a călătorit regele Etiopiei	38
34. Cum a ajuns tânărul în țara mamei lui	39
35. Cum regele Solomon i-a trimis fiului său pe comandantul armatei	41
36. Cum a luat legătura regele Solomon cu fiul său	43
37. Întrebările regelui Solomon puse fiului său	45
38. Cum a plănit regele să își trimită fiul împreună cu copiii celorlalți dregători	47
39. Cum l-au uns rege pe fiul regelui Solomon	48
40. Cum preotul Zadok îl învățaporuncile pe regele David	49
41. Despre binecuvântarea regilor	50
42. Despre cele Zece Porunci	52
43. Cum [iși] primeau ordinele soldații din armata Israelului	54
44. De ce nu este cuviincioasă ponegrirea regelui	56
45. Cum cei trimiși au plâns și și-au făcut un plan	58
46. Cum și-au făcut ei planuri despre Sion	60
47. Despre jertfa lui Azaria și a regelui	61
48. Cum au luat ei Sionul	62
49. Cum tatăl și-a binecuvântat fiul	62
50. Cum ei și-au luat rămas-bun de la tatăl lui și cum a jelit orașul	63
51. Cum i-a cerut lui Zadok preotul: „Du-te și adu acoperământul de pe el” (adică de pe Sion)	64
52. Plecarea lui Zadok preotul	66
53. Cum a fost dat carul Etiopiei	67
54. Cum a profețit David [împăratul Etiopiei] și a salutat Sionul	68
55. Cum s-a bucurat poporul Etiopiei	70
56. Despre întoarcerea lui Zadok preotul și înfățișarea ofrandei	72

57. Despre căderea lui Zadok preotul	73
58. Cum s-a ridicat Solomon pentru a-i nimici	73
59. Cum a întrebat regele pe un egiptean, servul lui Faraon	74
60. Tânguirea lui Solomon pentru Sion	75
61. Întoarcerea lui Solomon la Ierusalim	80
62. Despre cum le-a răspuns Solomon	82
63. Cum dregătorii Israelului s-au învoit [cu regele]	83
64. Cum fiica lui Faraon l-a cucerit pe Solomon	84
65. Despre păcatul lui Solomon	86
66. Despre profeția lui Hristos	87
67. Despre tânguirea lui Solomon	88
68. Despre Maria, Stăpâna Mântuirii noastre	91
69. Despre întrebarea lui Solomon	94
70. Domnia lui Ieroboam	96
71. Despre Maria, fiica lui David	99
72. Despre regele Romei (Constantinopolului)	99
73. Despre prima judecată a lui Adrami, regele Romei	102
74. Despre regele Mediamului	102
75. Despre regele Babilonului	103
76. Despre martorii mincinoși	104
77. Despre regele Persiei	108
78. Despre regele din Moab	109
79. Despre regele din Amalek	110
80. Despre regele filistenilor	110
81. Cum fiul lui Samson l-a ucis pe fiul regelui filistenilor	112
82. Despre călătoria lui Avraam în Egipt	113
83. Despre regele ismaeliților	116
84. Despre regele Etiopiei și cum s-a întors el în țara lui	116
85. Despre bucuria reginei Makeda	117
86. Cum și-a făcut Makeda fiul rege	118
87. Cum au jurat nobilii (sau căpeteniile) Etiopiei	118

88. Cum el însuși i-a povestit mamei sale despre cum l-au făcut ei rege	121
89. Cum le-a vorbit regina copiilor lui Israel	123
90. Cum a slăvit Azaria pe regină și orașul ei	125
91. Ce aveți voie să mâncați: hrană curată și hrană necurată	128
92. Cum s-a reînnoit regatul lui David	130
93. Cum bărbații Romei au distrus credința	131
94. Primul război al regelui Etiopiei	132
95. Despre cum a fost universal acceptată originea nobilă a regelui Etiopiei	134
96. Despre profeția asupra lui Hristos	136
97. Cum a cântit Israelul	139
98. Despre toiagul lui Moise și toiagul lui Aaron	141
99. Despre cei doi slujitori	146
100. Despre Îngerii răzvrățiți	146
101. Despre Cel ce este în toate și pretutindeni	150
102. Despre Început	151
103. Despre coarnele altarului	154
104. Mai multe despre arcă și despre clevetirea păcătoșilor	155
105. Despre credința lui Avraam	158
106. O profeție despre venirea lui Hristos	159
107. Despre intrarea Lui în Ierusalim în slavă	166
108. Despre răutatea nelegiuitorilor evrei	168
109. Despre Răstignire	170
110. Despre Învierea Lui	171
111. Despre Înălțare și A Doua Venire (a lui Hristos)	172
112. Despre cum L-au prevestit profeții (pe Hristos) prin propriile lor trupuri	174
113. Despre carul de luptă și învingătorul dușmanilor	176
114. Despre întoarcerea Sionului	178
115. Despre judecata lui Israel	178
116. Despre Carul Etiopiei	179
117. Despre regele Romei și regele Etiopiei	179

Volumul de față conține o traducere completă a faimoasei lucrări etiopiene *Kebra Nagast*, adică *Gloria regilor [Etiopiei]*. Lucrarea aceasta a fost la mare cinste în Abisinia timp de câteva secole, iar în toată țara a fost, și încă mai este, venerată de oameni ca deținând dovada finală a descendenței lor din patriarhii evrei și a înrudirii regilor lor, pe linia lui Solomon, cu Hristos, Fiul Domnului. Importanța cărții, atât pentru regii, cât și pentru poporul din Abisinia, este înfățișată cu claritate de scrisoarea Regelui Ioan al Etiopiei către răposatul Lord Granville în august 1872. Regele spune: „Există o carte numită *Kivera Negust* care conține Legea întregii Etiopii, iar numele Shûm-ilor (adică ale Șefilor), ale Bisericilor și ale Provinciilor sunt în cartea aceasta. Te rog să afli cine are cartea și să mi-o trimiți, pentru că în țara mea poporul nu se va supune ordinelor mele fără ea”.

Kebra Nagast este o mare depozitară de legende și tradiții, unele istorice și unele având un caracter pur folcloric, derivate din Vechiul Testament și din scrierile târzii rabinice, precum și din izvoare egiptene (atât păgâne, cât și creștine), arabe și etiopiene. Nu știm nimic despre istoria timpurie a compilației, a alcătuitoareului ei și a editorilor ulteriori, dar principala bază a celei mai vechi forme a ei au fost tradițiile curente în Siria, Palestina, Arabia și Egipt din timpul primelor patru secole ale erei creștine. Cândărind cu grijă tot ce a fost scris de Dillmann, Trump, Zotenberg, Wright și Bezold și luând în considerare probabilitățile conținutului, nu vom greși foarte tare dacă vom atribui compunerea celei mai timpurii forme din *Kebra Nagast* secolului al VI-lea d.Hr.

Despre slava regilor

Laudă lui Dumnezeu, Cel ce ține Universul, și Fiului Său Iisus Hristos, prin Care toate s-au făcut și fără de Care nimic nu s-a făcut, și Sfântului Duh, care de la Tatăl purcede și vine de la Fiul, noi credem și slăvim Treimea, unul Dumnezeu, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh.

1.

◇ Despre slava regilor ◇

Interpretarea și explicarea celor trei sute optsprezece [părinți] ortodocși privind splendoarea și măreția și slava și cum Dumnezeu le-a dat fiilor lui Adam și în special măreția și splendoarea Sionului, Tabernacolul (tâbôt) Legii lui Dumnezeu, pe care El l-a făcut și construit în cetatea Hisholiness înaintea tuturor celorlalte, [atât] îngeri, cât și oameni. Căci atât Tatăl, cât și Fiul și Sfântul Duh, cu bunătate și înțelegere, au creat Sionul ceresc spre a fi sălaș Slavei lor. Iar apoi Tatăl, Fiul și Sfântul Duh au spus: „Să facem pe om după chipul și asemănarea Noastră”¹, și pe dată făcură așa. Iar Fiul a spus: „Voi face trupul lui Adam”, iar Sfântul Duh a spus: „Voi lucra în inimile Profeților și Dreptilor”, iar această făgăduială a fost [împlinită] în Sion, Cetatea Slavei. Iar David a spus: „Adu-ți aminte de înțelegerea cu poporul tău pentru mântuire, toiagul moștenirii Tale, în Muntele Sionului în care ai locuit”².

Și El îl făcu pe Adam după chipul și asemănarea Sa, ca să îl îndepărteze pe Satan din cauza mândriei sale, împreună cu oastea lui, și să îl facă pe Adam – propria Sa creație – împreună cu dreptii săi, spre lauda Lui. Căci planul Domnului era deja făcut: „Mă voi face om și voi fi în tot ce am creat, voi locui în carne”. Și în zilele care urmară, din bunăvoința Domnului, al doilea Adam se făcu din carnea Celui de al Doilea Sion, Care era Hristos, Mântuitorul nostru. Aceasta este gloria și credința noastră, viața și speranța noastră, Al Doilea Sion³.

¹ Geneza, I, 26.

² Psalmul LXXIV, 2.

³ Adică Fecioara Maria, identificată în Cap. II cu „Tabernacolul Legii lui Dumnezeu, cerescul și spiritualul Sion”.

2.

◇ Despre măreția regilor ◇

Să vedem deci care din regii pământului, de la primul până la ultimul, va crește sau va scădea, în respectul Legii, al hotărârilor, al onoarei și al măreției.

Grigore, făcătorul de minuni⁴, care a fost închis într-o peșteră din cauza iubirii sale pentru martiriul lui Hristos și care, timp de cincisprezece ani, a suferit tot felul de neajunsuri, a spus: „Pe când eram în peșteră, am chibzuit asupra acestei probleme și asupra nebuniei regilor Armeniei și mi-am spus: «Din câte îmi dau eu seama, (în) ce (constă) măreția regilor? În mulțimea soldaților, sau în splendoarea averilor lumești sau la cât se întinde stăpânirea asupra satelor și orașelor?» La asta mă gândeam de fiecare dată în rugăciunile mele, iar gândul nu îmi dădea pace și începeam iar și iar să meditez asupra măreției regilor. Iar acum voi începe”.

⁴ Grigore, cel la care se face referire aici, nu este Grigore Taumaturgul, ci Grigore Luminătorul, sau Grigori Lusarovici, care a „luminat” în primul sfert al sec. XIV.

3.

◇ Despre regatul lui Adam ◇

Și merg la Adam și spun că Dumnezeu este cu adevărat rege, iar El l-a numit sub El pe Adam să fie rege asupra a ce El a creat. Și l-a alungat din Grădina pentru apostazia prin păcatul Șarpelui și uneltirile Diavolului. Iar la acel moment nefericit, s-a născut Cain, iar când Adam i-a văzut figura aspră și posacă și aspectul de om rău, se întristă nespus. Apoi s-a născut Abel, iar când Adam văzu că arăta a om bun și avea o figură veselă, spuse: „Acesta este fiul meu, moștenitorul regatului”.

4.

◇ Despre pizmă ◇

Și când ei au crescut împreună, Satana era invidioasă pe el și a aruncat invidia aceasta în inima lui Cain, care era invidios [pe Abel] mai întâi din cauza cuvintelor tatălui său Adam, care spusese: „Cel care are chipul blajin va fi moștenitorul regatului meu”; și în al doilea rând, din cauza surorii sale cu fața frumoasă, care se născuse odată cu el și îi fusese dată lui Abel, chiar atunci când Dumnezeu le-a poruncit să se înmulțească și să umple pământul – acum fața surorii care se născuse odată cu Abel semăna cu aceea a lui Cain, iar tatăl lor le transferase (adică pe cele două surori) atunci când le-a dat [în căsătorie]; în al treilea rând, pentru că atunci când cei doi [frați] au adus sacrificii, Dumnezeu a acceptat jertfa lui Abel și a respins-o pe aceea a lui Cain. Și din cauza acestei invidii, Cain l-a omorât pe Abel. Astfel fratricidul a fost provocat mai întâi de invidia Satanei pe copiii lui Adam. Și, omorându-l pe fratele lui, Cain a căzut într-o stare de tremurături și de frică grozavă și a fost izgonit de tatăl său și de Domnul său. Și [după aceea] s-a născut Set, iar Adam s-a uitat la el și a spus: „Acum și-a arătat Dumnezeu mila față de mine și mi-a dat lumina feței. În tristă amintire îmi voi alina singur (?) durerea cu el. Numele celui care îmi va ucide moștenitorul va fi pătat, chiar și până la a noua generație”.

5.

◇ Despre împărăția lui Set ◇

Și Adam a murit și Set a stăpânit cu dreptate. Și Set a murit și Henos (Enos) a stăpânit. Și Henos (Enos) a murit și Kaynan (Cainan) a stăpânit. Și Kaynan (Cainan) a murit și Malal'el (Mahalaleel) a stăpânit. Și Malal'el (Mahalaleel) a murit și Yarod (Iared) a stăpânit. Și Yarod a murit și Henoah (Enoh) a stăpânit cu dreptate și i-a fost teamă de Dumnezeu și [Dumnezeu] l-a ascuns, astfel încât el să nu poată vedea moartea. Și el a ajuns rege în Țara celor Vii. Și după ce Enoah a dispărut, Matusala (Methuselah) a stăpânit. Și Matusala a murit și Lamekh (Lameh) a stăpânit. Și Lameh a murit și Noh (Noe) a stăpânit cu dreptate și i-a plăcut Domnului în toate faptuirile sale.

6.

◇ Despre păcatul lui Cain ◇

Și blestematul acela de bărbat Cain, ucigașul fratelui său, a înmulțit răul și seminția lui a făcut la fel și ei l-au provocat pe Dumnezeu la mânie cu răutatea lor. Nu aveau frică de Dumnezeu în fața ochilor și nu aveau niciodată în minte că El îi crease și niciodată nu se rugau la El și niciodată nu-L venerau și nu-L chemau niciodată și niciodată nu-I făceau slujbe cu frică: nu, ei mâncau și beau și dansau și cântau la instrumente cu coarde și cântau cântece nerușinate pe deasupra și lucrau necurat cu legea, fără măsură și fără regulă. Iar răutatea copiilor lui Cain se înmulțea, până când, în cele din urmă, în culmea desfrâului lor, au introdus sămânța măgarului în fundul iepei, și așa a apărut catârul, ceea ce Dumnezeu nu poruncise – întocmai celor care-și dau copiii care sunt credincioși celor care îl tăgăduiesc pe Dumnezeu, iar progeniturile lor devin sămânța nerușinaților gomoraiți, o jumătate a lor fiind de sămânță bună și o jumătate din sămânță rea. Iar în ceea ce îi privește pe cei care fac [această] răutate, judecata lor este gata și greșeala lor în așteptarea judecății.

7.

◇ Despre Noe ◇

Apoi Noe era un om drept. Se temea de Domnul și respecta dreptatea și Legea pe care părinții lui i le făcuseră cunoscute – acum Noe era a zecea generație de la Adam – și ținea minte și făcea ceea ce era bun și-și ferea trupul de desfrânare și-și dojenea copiii, interzicându-le să se amestece cu copiii lui Cain, tiranul mândru, sfâșietorul regatului, [care] se călăuzea după sfaturile Diavolului și care făcea să înflorească răul. Și care le spunea despre tot ceea ce ura Domnul – mândria, lăudăroșenia în vorbe, încântarea de sine, calomnia, învinuirea neîntemeiată și depunerea de jurămintе străambe. Și pe lângă lucrurile acestea, în răutatea necurățeniei lor, care era fără lege și împotriva regulii, bărbatul înfăptuia pângărirea cu bărbatul, iar femeia făcea cu femeia lucrul cel urât.

8.

◇ Despre Potop ◇

Și lucrul acesta era rău în fața Domnului și El i-a distrus prin apa Potopului, care era mai rece ca gheața. El a deschis stăvilarele cerului și cascadele Potopului au căzut în torente; și El a deschis izvoarele care erau sub pământ și fântânile Potopului au apărut pe pământ. Iar păcătoșii au fost stârpiți, pentru că ei au cules fructele pedepsei lor. Și odată cu dâșii au pierit toate fiarele și târâtoarele, pentru că ele fuseseră toate create pentru mulțumirea lui Adam și pentru slava lui, unele pentru a-i da hrană și unele pentru plăcerea lui și unele întru slava Făcătorului său, așa încât el să le poată cunoaște, chiar după cum a spus David: „Și Tu le-ai pus toate sub picioarele lui”⁵; de dragul lui au fost create și de dragul lui au fost ele distruse, cu excepția a Opt Suflete, precum și șapte din fiecare soi de animale și târâtoare curate și două din fiecare soi de animale și târâtoare necurate.

⁵ Psalmul VIII, 6.

9.

◇ Despre Legământul lui Noe ◇

Și atunci Noe, omul cel drept, a murit și Sem a stăpânit cu înțelepciune și dreptate, pentru că fusese binecuvântat de Noe, prin spusele sale: „Să fii Dumnezeu pentru fratele tău”. Iar lui Ham i-a spus: „Să fii servitorul fratelui tău”. Și i-a spus lui Iafet: „Să-i fii servitor lui Sem, moștenitorul meu, și să-i fii rob”⁶. Și iarăși, după Potop, Diavolul, Dușmanul nostru, nu a încetat cu vrăjmășia lui față de copiii lui Noe, ci l-a tulburat pe Canaan, fiul lui Ham, și acesta a devenit tiranul nestăpânit (sau uzurpatorul) care a smuls regatul de la copiii lui Sem. Apoi ei au împărțit pământul între dâșii, iar Noe i-a pus să jure pe Numele Domnului că nu-și vor încălca hotarele unul altuia și nu vor mânca animalul care a murit de unul singur sau care a fost sfâșiat [de animalele sălbatice] și că nu se vor desfrâna împotriva legii, altfel Dumnezeu va deveni din nou foarte mânios față de ei și îi va pedepsi cu un Potop. Iar în ceea ce-l privește pe Noe, el s-a umilit singur și a adus un sacrificiu și a

țipat și a gemut și a plâns. Iar Dumnezeu a vorbit cu Noe, care I-a spus [Lui]: „Dacă ai să distrugi pământul a doua oară printr-un Potop, distruge-mă împreună cu cei care trebuie să piară”. Iar Dumnezeu i-a spus: „Am să fac un legământ cu tine că le vei spune copiilor tăi să nu mănânce din animalul care a pierit de unul singur sau care a fost sfâșiat de fiarele sălbatice și să nu se desfrâneze împotriva legii; iar Eu, de partea Mea, [legământul] că nu voi distruge pământul a doua oară cu un Potop și că le voi da copiilor tăi Iarna și Vara, Semănatul și Recolta, Toamna și Primăvara”⁷.

⁶ Compară cu Geneza, IX, 25-27.

⁷ Geneza, VIII, 21; compară cu Geneza, IX, 4.

10.

◇ Despre Sion ◇

„Și jur pe Mine și pe Sion, Tabernacolul legământului Meu, pe care l-am creat ca pe un loc de iertare și pentru mântuirea oamenilor și în zilele din urmă îl voi face să coboare la urmașii tăi și că voi avea plăcere în ofrandele oferite de urmașii tăi pe pământ, iar Tabernacolul legământului Meu va fi alături de ei pentru totdeauna. Și pentru ca atunci când va apărea vreun nor [pe cer] să nu le fie teamă și să nu-și închipuie că un Potop [e pe cale să vină], voi face să coboare din locașul Meu din Sion Arcul Legământului Meu, adică curcubeul, care va fi Tabernacolul Legii Mele. Și se va întâmpla că, atunci când păcatele lor se vor înmulți și Eu voi vrea să mă mâni pe ei, îmi voi aduce aminte de Tabernacolul Legământului Meu și voi pune curcubeul [pe cer] și voi îndepărta de la Mine mânia și voi trimite mila Mea. Și nu-mi voi uita cuvântul și nu voi trece peste ceea ce mi-a ieșit pe gură. Deși cerul și pământul vor dispărea, cuvântul Meu nu va dispărea.”⁸

Și Arhiepiscopii care erau acolo au răspuns și i-au spus binecuvântatului Grigore: „Iată acum, înțelegem limpede că înaintea fiecărui lucru creat, chiar și a îngerilor și înaintea cerurilor și a pământului și înaintea stâlpilor cerului și a abisurilor mării, El a creat Tabernacolul Legământului și cum este în cer așa este și pe pământ”.

⁸ Matei, XXIV, 35.

11.

◆ Declarația unanimă a celor trei sute ◆
optsprezece părinți ortodocși

Și ei au răspuns și i-au spus: „Da, cu adevărat Tabernacolul Legământului a fost primul lucru care a fost creat de El și nu este nicio minciună în cuvântul Lui; este adevărat și drept și de neschimbat. El a creat Sionul înainte de orice altceva pentru a fi locașul slavei Lui și planul Legământului Lui a fost acela pe care L-a spus: «Voi alcătui sămânța lui Adam, care este din țărână, și le voi apărea tuturor celor pe care i-am creat cu mâna Mea și cu vocea Mea». Și dacă s-ar fi întâmplat ca cerescul Sion să nu pogoare pe pământ și dacă El nu ar fi alcătuit sămânța lui Adam, atunci Dumnezeu Cuvântul nu ar fi apărut și mântuirea noastră nu ar fi avut loc. Mărturia (dovada) constă în asemănare; cerescul Sion trebuie privit ca asemănarea Maicii Mântuitorului, Maria. Pentru că în Sion, care este construit, sunt ascunse cele Zece Cuvinte ale Legii, care au fost scrise de mâinile Lui și El Însuși, Creatorul, sălășluia în pântecul Mariei și prin El a luat totul ființă”.

12.

◆ Despre Canaan⁹

Acum, Canaan a fost cel care a răpit regatul de la copiii lui Sem și a încălcat jurământul pe care tatăl său Noe îi pusese să-l jure. Și fiii lui Canaan erau șapte bărbați puternici și el a luat șapte orașe puternice din pământul lui Sem și i-a pus pe fiii săi peste ele; și la fel și-a făcut și lui parte dublă. Și în ultimele zile Dumnezeu se răzbună pe fiii lui Canaan și îi făcu pe fiii lui Sem să-și moștenească țara. Iată care sunt neamurile pe care le-au moștenit: canaaniții, periziții, hiviții, hitiții, amoriții, iebusiții și ghirgasiții; aceștia sunt cei pe care i-a luat Canaan cu forța de la sămânța lui Sem. Pentru că nu a fost cinstit din partea lui să-i cotopească regatul și să falsifice jurământul și din cauza aceasta ei au încetat de a mai exista și amintirea lor a pierit, prin încălcarea poruncii [lui Dumnezeu] și prin venerarea idolilor și prin închinarea la cei care nu erau dumnezei.